

369 Den 2den Del af Udkast til Straffelov for Konger. Danmark. 370

er en Trang dertil efter Samfundets Tilstand. Vi have maattet høre os for den Hjerternes Haardhed, der nu og da aabenbarer sig i vort Samfund tiltrods for den Udvikling, det har opnaaet. Den ærede Forslagsstiller appellerede til sin og Thingets Retsbevidsthed, og det var ganske vist den rette Vej at slaae ind paa. Ved et saa vigtigt og indgribende Forslags Behandling har netop ogsaa Udvalget formeent, at der maa tages væsentligt Hensyn til, hvorledes Folkets almindelige Retsfølelse og Retsbevidsthed seer paa Sagen, hvorledes den offentlige Mening maatte have udtalt sig om samme. Der gives i hele Straffelovbogen intet Capitel, der staaer Folkets Retsbevidsthed og dets politiske Interesse saa nær som netop Capitlet om Straffene. Lad Straffelovbogen være udarbejdet med al mulig Omhyggelighed, lad den have vogtet sig for at komme ind paa Gebeter, hvor det bør kunne gjøres gjældende, om Straffeanvar staaer som noget Dødsfont, lad den derhos have bestræbt sig for at ordne Straffene for de enkelte Arter af Forbrydelse saa skønsomt som muligt, ere de valgte Straffearter i Strid med Folkets Retsbevidsthed, vil det ikke desto mindre være spildt Gjering, og Lovbogen vil tabe sin Indflydelse og Betydning. Men see vi nu hen til, hvorledes denne Sag stiller sig hos os, saa er der neppe nogen, der vil påstaae, at den offentlige Mening stærkt skulde have udtalt sig mod Anvendelsen af Dødsstraffen. Vor Litteratur kjender endogsaa kun et enkelt lille Arbejde herom, hvori Forfatteren har udtalt sig imod Anvendelsen af Dødsstraf; jeg troer ikke, at man herefter tør sige, at det skulde stride mod det danske Folks almindelige Retsansfølelse at anvende Dødsstraffen for de groveste Arter af Forbrydelse. Ogsaa i Udvalget have vel enkelte Stemmer udtalt sig for Dødsstraffens Afstæffelse, men dette Mindretal har dog høiet sig for Fleertallets Ansøelser og ladet sig berolige ved, at Dødsstraffen er bleven saa stærkt begrændset i Udkastet. Jeg ventet, at den ærede Forslagsstiller vil gjøre ligesaa og høre sig efter Ud-

valgets Udtalelse i saa Henseende, idet jeg gjerne anerkjender det Standpunkt, som han indtager, og at jeg for mit personlige Bedømmende kan gaae ind paa mange af hans Betragtninger.

Det høie Thing vil af Betænkningen og Endringerne vde, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Livsstraffen i Udvalget har gjort sig to Ansøelser gjældende, saa at det har deelt sig i et Fleertal og et Mindretal, men forinden jeg omtaler denne Meningsforskjel, maatte jeg ønske at høre den høitærede Justitsminister udtale sig om samme. Jeg antager iøvrigt, at det vil finde det høie Things Billigelse, at jeg ikke vender tilbage til den Forhandling, der fandt Sted igaar. Hvad den høitærede Justitsminister nys bemærkede, vil naturligviis blive Gjenstand for Overveelse i Udvalget; men det er baade lange og mange Stadier, som denne Sag maa gennemgaae, førend der vil kunne blive Spørgsmaal om en endelig Udtalelse fra nogen af Siderne.

Krieger: Den ærede Ordfører stillede en Opfordring til den ærede Justitsminister om at udtale sig om Forslaget under Nr. 35. Jeg veed ikke, om den høitærede Minister har overhørt denne Opfordring, men det forekommer mig naturligt, at der fra Ministerens Side finder en Udtalelse Sted om et Punkt, hvorom der har været forskellige Meninger mellem Udvalgets Medlemmer. I det man iøvrigt fandt det rigtigt, at Livsstraffen i de fleste Tilfælde, hvor den anvendtes, kun blev benyttet alternativt, saa at Tugthusarbejde paa Livstid stilledes ved Siden, har der været nogle Medlemmer af Udvalget — det er forøvrigt ikke mange; jeg er selv En af disse saa — som have fundet, at ved de groveste Statsforbrydelse og ved Mord var der Meget, der talte for, at Livsstraffen blev staaende ubetinget. I det jeg ikke fra første Færd af har villet foreslaae nogen Forandring i Udkastet i saa Henseende, er jeg bleven ledet af forskellige Betragtninger. Jeg skal først fremhæve den